

19.83x26.63	1/4	עמוד 28	national geographic - KIDS	17/06/2020	73400762-9
הכפר הירוק בית הטורהכפר הירוק פנימי - 90290					

עמרי ברגמן

יש להם חמש מדרגות בכניסה, מה בעשה?

תודה על השאלה

רואן עאמר

אני רוצה לדעת את כל הדברים האלו.

כאן חיוכית

19.91x26.65	3/4	עמוד 30	national geographic - KIDS	17/06/2020	73400764-1
הכפר הירוק בית הספר הכפר הירוק פנימי - 90290					

**שם: עמרי ברגמן, בן 14, מרעננה.
הפרק: ילדים שמתניידים בכיסאות גלגלים.**

מתי אתה משתמש בכיסא גלגלים?

בגיל חצי שנה הייתה לי בעיה בלב, עברתי ניתוח שהשתבש ועמוד השדרה שלי נפגע, ומאז אני בכיסא גלגלים - כבר כמעט כל החיים.

אתה מאוד ספורטיבי?

פעמיים בשבוע אני מתאמן בחדר כושר ומשחק כדורסל, ואני שוחה שלוש פעמים בשבוע. אני גם מתחרה בשחייה ובכדורסל - זכיתי בכמה מדליות בתחרויות ארציות, ואני אלוף הארץ בשחיית חזה לנכים. בחורף אני עושה גם סקי.

למה היה חשוב בעיניך להופיע בתוכנית?

זו הייתה הזדמנות לשתיי וגם להעביר את המסר שאני יכול להצליח בדיוק כמו אנשים הולכים, אני לא שונה מהם. לכל אחד מאיתנו יש מגבלה, זה יכול גם משהו פנימי. אתה יכול להיות בעל ביטחון עצמי, לשאוף ליהנות ולהצליח ולחיות עם המגבלה בשלום - או שאתה יכול לוותר לעצמך, זה חבל.

איזו שאלה זכורה לך במיוחד?

"בחלומות שלך אתה הולך? היית רוצה ללכת?" עניתי שאני לא חושב שאני רוצה ללכת, כי הנכות שלי היא חלק ממה שמייחד אותי, גם בגלל הספורט וגם בגלל האתגרים שאני עומד בהם ובזכותם אני מרגיש טוב.

מה למדת מצפייה בפרקים אחרים?

גיליתי קשיים שאחרים מתמודדים איתם, ולמדתי שאין מגבלה שהיא קשה מדי. תמיד חשבתי שלהיות עיוור זה קשה יותר, אבל אחרי שראיתי את הפרק הזה הבנתי שכל אחד יכול להתמודד עם המגבלה שלו ולהצליח. הבנתי שבמובן מסוים קל יותר להיות בכיסא גלגלים, כי כולם רואים עם מה אתה מתמודד ומשתדלים להתחשב. אבל יש בעיות שלא נראות מבחוץ, והרבה פעמים זו בעיה.

**שם: רואן עאמר, בת 16, מכפר קאסם.
הפרק: ילדים עם עיוורון.**

ספרי קצת על עצמך

אני עיוורת מלידה ולומדת בכיתה רגילה בתיכון הכפר הירוק. התחביבים שלי הם שירה ונגינה בפסנתר, והייתי גם בנבחרת כדור שער, שזה משחק מיוחד לעיוורים, שמשחקים בו עם כדור שיש בתוכו פעמון. אני גם מגדלת חיות - היום יש לי תוכי מדבר, והיו לי חתולים, ארנבים וציפורים.

איך את מסתדרת בכיתה רגילה?

יש לי מורה תומכת וסייעת, ובכיתה אני מצוידת במחשב נייד שיש בו גם תוכנות הקראה וגם צג מיוחד שמאפשר לי לקרוא בעזרת האצבעות בכתב ברייל, כתב לעיוורים שבנוי ממערכת של שש נקודות שחלק מהן בולטות, כשסדר ומספר הבליטות מייצג את האותיות. אני כותבת במקלדת באופן רגיל, אבל קוראת על צג הברייל.

מה הרגשת בעת ההשתתפות בתוכנית?

הרגשתי שקיבלתי הזדמנות ומקום לדבר בצורה בהירה מאוד על העיוורון, להעביר לאנשים את המסרים שלי, ואולי גם לנפץ כמה מיתוסים. היו אפילו שאלות שאף פעם לא חשבתי עליהן, וכשחזרתי הביתה המשכתי לחשוב עליהן. בתוכנית אמרתי שהייתי רוצה לראות את עצמי, מה אני משרדת במבט ראשוני. כשחזרתי הביתה המשכתי לחשוב על זה - ונשארתי עם אותה התשובה.

עד כמה העיוורון משיפע על החיים שלך?

גדלתי בסביבה שלא ריחמה עליי שאני עיוורת. היו לי חובות חכיות. למדתי כמו כולם, הייתי במקום הראשון בכיתה ובבית הספר, ואני מרגישה שברוב תחומי החיים אין שום הבדל. אולי חוץ מה שאני לא יודעת להתאים בגדים. הדבר היחיד שאני לא יכולה לעשות ביעילות הוא לקרוא ספרים, כי ספרי ברייל הם גדולים מאוד ולא נוחים, ולא כל ספר קיים בכתב ברייל או בקינדל, שהוא מכשיר עם תוכנת הקראה. אני מאוד אוהבת לקרוא, וחבל לי שלא הכל פתוח בפניי.

מה חשוב לדעתך שאנשים ידעו על עיוורון?

עיוורון הוא רק פגם בעיניים, לא יותר ולא פחות, הוא לא משפיע על החוץ. בעיניי חשוב שאנשים לא יתביישו לפנות לאנשים עם עיוורון ולשאול "איך אני יכול לעזור?" או סתם שאלות שמעניינות אותם. אני חושבת שרבים רוצים לעזור אבל מתביישים לשאול, ואז נגרמת מבוכה. **אילו תגובות קיבלת בעקבות התוכנית?** כולם התלהבו, במיוחד מכך שביקשו ממני לשיר, ובשידור גיליתי שהם הוסיפו בהקלטה לשירה שלי גם מוזיקה של ליווי, זה יצא ממש יפה. כך שזו הייתה גם הזדמנות להשמיע את הקול שלי בשירה.